

LE ENO JE POTREBNO

Kako najti vsakodnevno veselje?

papeža Janeza XXIII., ki nam lahko pomagajo živeti bolj veselo in sproščeno.

»Deset zapovedi za veselje po Janezu XXIII.«

Strokovnjaki so že zdavnaj ugotovili, da ljudje ki so vesele narave ali poskušajo živeti, ne da bi se »sekirali« za vsako malenkost, živijo bolj zdravo in nimajo toliko bolezni, ki jih povzroča stres in veliko skrbi. V tej smeri priporočam misli svetega

1. Danes bom živel ta dan, ne da bi skušal razrešiti vse svoje življenjske težave.
2. Danes bom napravil vse, da se bom vedel in deloval vljudno; nikogar ne bom kritiziral in ne bom skušal popravljati ali obvladovati kogarkoli razen samega sebe.
3. Danes se bom veselil gotovosti, da sem ustvarjen za srečo, ne samo na drugem ampak tudi na tem svetu.
4. Danes se bom prilagodil okoliščinam, ne da bi si domišljjal, da bodo v vsem ustrezale mojim željam.
5. Danes bom posvetil deset minut dobremu branju, pri čemer si bom priklical v spomin, da je – podobno, kot je hrana potrebna za življenje telesa – dobro branje potrebno za življenje duše.
6. Danes bom naredil dobro delo in o njem ne bom govoril nikomur.
7. Danes bom napravil vsaj eno stvar, ki mi ne bo prijetna; in če me bo kdo prizadel, tega ne bom pokazal.

8. Danes bom napravil natančen načrt za svoj dan. Morda ga ne bom izpolnil v celoti, a ga bom sproti prilagodil. Varoval se bom dveh napak: naglice in neodločnosti.

9. Danes bom trdno veroval – tudi če bodo okoliščine govorile o nasprotnem – da Božja previdnost skrbi zame, kot da ne bi na svetu obstajalo nič drugega.

10. Danes se ne bom ničesar bal. In še posebej me ne bo strah ceniti to, kar je lepo, in verjeti v dobroto.

Vsakemu želim lep nasmeh in čim več notranjega veselja.

Amicus Dei

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Gospodovo oznanjenje

God: 25. marec

Mesto Nazaret je po vsem svetu že dva tisoč let znano po dogodku, o katerem poroča evangelist Luka in se ga spominjamo trikrat na dan: zjutraj, opoldne in zvečer. Takrat se oglasijo zvonovi in molimo: »Angel Gospodov je oznanil Mariji ...« Skrivnost Gospodovega oznanjenja in učlovečenja se je dogodila v skromnem prostoru, ki je danes pod novo nazareško baziliko Oznanjenja. Tu je preprosta nazareška deklica Mirjam – Marija pristala na povabilo Božjega poslanca nadangela Gabrijela, da postane mati učlovečenega Božjega Sina. Tu je izrekla za zgodovino človeštva najpomembnejši 'da' in s tem se je začel uresničevati Božji načrt odrešenja.

Marija je s tem načrtom odrešenja tako tesno povezana, da je vsak Gospodov praznik tudi Marijin. Posebej velja to za današnji praznik. Stari cerkveni koledarji ga imenujejo »oznanjenje učlovečenja preblaženi Devici Mariji«, drugod najdemo ime 'začetek odrešenja' ali 'spočetje Kristusa'. Prvotno je bil 25. marec Gospodov praznik, že v 7. stoletju so v Španiji iz njega napravili praznik Marijinega deviškega

Božjega materinstva, najbrž spričo tega, ker je bila na koncilu v Efezu leta 431 slovesno razglašena verska resnica o Marijinem Božjem materinstvu. Pokoncilski preureditev cerkvenega koledarja je spet poudarila, da je to Gospodov praznik.

Zakaj je ta praznik ravno na 25. marec? Razdalja devetih mesecev od Jezusovega spočetja do njegovega rojstva, ki se ga z lepim praznikom spominjamo 25. decembra, je gotovo hotena. Toda vprašanje je, kateri datum je izhodišče za drugega. Sodobni raziskovalci menijo, da je bilo izhodišče oznanjenje in ne božič. 25. marec, ki je pomladansko enakonočje, je v starih časih veljal za dan stvarjenja sveta in ravno zato tudi za dan Jezusovega spočetja, s katerim je bil položen temelj za novo stvarjenje. Postni čas pa je bil malo primeren za slovesnosti in po nekaterih pokrajinah so jih prepovedali. V Španiji so sredi 7. stoletja obhajali praznik Marijinega oznanjenja 18. decembra, osem dni pred Gospodovim rojstvom, drugod pa je ostal 25. marca.

V ljudski pobožnosti se je ta praznik hitro uveljavil, predvsem z vsakdanjo trikratno molitvijo angelovega češčenja. Nekdaj je skoraj vsak katoliški kristjan ob zvonjenju trikrat na dan dejansko za trenutek odložil svoje delo in zmolil tri zdravamarije s pristavkom, ki kratko označuje vsebino skrivnosti, ko se je druga Božja oseba naselila v Marijinem deviškem telesu in s tem v naročju človeške zgodovine. Krščanska umetnost je rada upodabljala prizor angelovega oznanjenja Mariji.

Po Marijinem materinstvu je posvečeno materinstvo vseh mater sveta, zato na današnji praznik obhajamo krščanski materinski dan. O vzvišenem poklicu matere govori tudi poslanica, ki so jo škofje naslovili na žene ob koncu drugega vatikanskega koncila: »Žene, vaša poklicanost je, da varujete domače ognjišče, da ljubite vire življenja, da imate srce za novi rod! Priče ste skrivnosti začetkov življenja. Roteče vas prosimo, da predvsem skrbite, da se ohrani človeški rod.«

Na današnji praznik obhajajo god številne žene in dekleta, ki so jim pri krstu dali ime po Mariji.

Pripravila Marica

Drage moje sodelavke in sodelavci!

V hišo sem prišla, ko sta me sprejela direktor gospod Janez in takrat glavna sestra Marjana.

Dolgo časa sem delala v vaši sredi. Spletle so se dragocene vezi in poznanstva. Svoje delo sem začela pod streho sv. Jožefa v času, ko so tam delovale še sestre usmiljenke. Bila je majhna hiša, z majhnim številom stanovalcev. Življenje je potekalo kot v malce večji družini. Celo vsakemu obiskovalcu smo skuhale kavo in se pogovorile ... Delale smo vse, kar je bilo pač potrebno, ne samo zdravstvenih in negovalnih nalog. Pripravile smo zajtrk, pomile posodo, čistile sanitarije in tla, pomivale okna, nosile drva in kurile v štedilniku, kidale sneg, brale berilo pri maši in molile ob umirajočih ... Kljub obilici dela nisem imela občutka, da prihajam v službo, tako domače sem se počutila. Stanovalci so bili kot naši stari starši, med njimi pa majhna skupinica sodelavk, ki smo vedno dobro sodelovale in si marsikaj zaupale.

V tem času sem tudi študirala ob delu in tako uresničila svojo željo, da postanem diplomirana medicinska sestra. Glavna sestra mi je omogočila takšen urnik, da sem lahko hodila na predavanja in izpite, za kar sem ji (bila) hvaležna. Fotografije me še vedno spominjajo, kako smo nazdravile moji diplomi. Nekako v istem času sva z možem dobila prvega sinka in sodelavke so se ob tem iskreno razveselile. Brez težav sem izkoristila posvojiteljski dopust, kar ni samoumevno.

Nato sem se preselila pod streho Doma Marije in Marte. Novi obrazi, nove izkušnje, nove zadolžitve, nova energija, kmalu zatem pa drugi sinko. Prejšnji dan še v službi, naslednji dan na porodniškem dopustu, z dojenčkom v naročju ... Nobena se ni pritoževala, ko ste morale delati cele dneve, da ste pokrile mojo odsotnost. Nobenih očitkov, nobenega

zbujanja slabe vesti. Srčno ste se veselile z nami in prišle na obisk k našemu najmlajšemu družinskemu članu. Še danes se včasih pokrijemo z odejico, ki ste mu jo podarile ... HVALA! To so res nepozabni spomini. Potem je v hišo prišla nova glavna sestra Leonida, hiša pa se je počasi kar večala. Pisanju na papir se je pridružil še računalnik, vedno več administracije, vedno več zahtevnega dela, vedno manj časa za pogovor s stanovalci. V ambulantni se je zamenjalo kar nekaj zdravnikov in ob njih sem se marsičesa naučila. Na oddelku delo z vami, medsebojna pomoč, učenje, pogovori in včasih male norčije. Želim si, da bi si jih privoščile še več, saj so to tisti lepi trenutki, ki me bodo spominjali na vas in na hišo tudi sedaj, ko odhajam. V spominu mi bodo ostali trenutki, ko ste zaznale moje veselje in smo se skupaj veselile. Ko ste zaznale mojo stisko in ste mi nudile toplo besedo, pogovor razbremenitve ali celo objem (hvala, »sonči«). Hvala za lep pogrinjek pri malici, ki ste mi ga pripravile, za burek in sladice, ki so se znašli v moji ambulanti, za čaj, postreženo belo kavo, za drobna presenečenja in »miklavžke« v moji garderobni omari, za vse zamenjave izmene službe, da sem lahko ujela družinska praznovanja ali izlet s prijatelji, za vsako vprašanje: »A ti kaj pomagam?«, za vse prijazne geste do mojih otrok in še bi lahko naštevala ... Hvala tudi glavni sestri, da mi je omogočila kakšne izhode, ko sem imela opravke, ali upoštevala moje želje za prosti dan.

Vse se zavedamo, da naš poklic terja prisotnost podnevi in ponoči, tudi na praznične dneve in ob nedeljah, a je kljub temu dobro vedeti, da je kakšen dan mogoča menjava službe, da smo v pomembnih trenutkih lahko ob svojih družinah ali da opravimo nekatera opravila ali si preprosto privoščimo lep dan, ko začutimo, da ne »gorimo« več za stanovalce, ampak »izgorevamo« v službi. Če so te želje mogoče in kdaj uresničene, smo veliko bolj vzdržljive in vesele. ☺

Skratka, hvala za vse drobne ali velike prijaznosti, ki sem jih bila med vami deležna!!!

Ja, včasih sem bila tudi jezna na katero izmed vas, (saj ni čudno, saj smo včasih skupaj preživele več časa kot pa s svojimi sozakonci :-)) , a smo se po navadi hitro pomenile ... Skratka, nobene zamere z moje strani ni ostalo ...

Če sem kdaj katero prizadela, se opravičujem! In če je katera v kapeli na novoletnem srečanju slučajno na listek napisala moje ime, pa naj, prosim, opravlja »pokoro« vse do konca leta ... ☺

Se priporočam v molitev!

Pa upam, da se še kdaj kje srečamo in gremo morda na kakšno pijačo ... Bodite čuteče do stanovalcev in imejte se rade! Sebe, svoje družine in druga drugo! Je življenje lepše in lažje ...

(Sem bila) z veseljem vaša sodelavka ...

Tadeja

Drage stanovalke in stanovalci DMM

Ob slovesu od vas se mi zvrstijo mnogi obrazi in mnogi dogodki. Nekateri so že pokojni ... (v nebesih bo polno poznanih ...). Mnogi od vas ste se me dotaknili in učili modrosti. S svojimi besedami, s svojo tihoto, s svojim sprejemanjem starosti, nemoči in bolezni, s svojo potrpežljivostjo, s svojo molitvijo in zagotovilom: »Saj molimo tudi za vas ...«

Vesela sem bila kakšnih smešnih pripetljajev z vami. Včasih ste prav zabavni!

Najbolj sem pogrešala čas, da bi se lahko zazrla v vaše oči in se v miru kaj pogovorila z vami. Vedno neko hitenje ... Včasih sem bila z mislimi že pri drugem opravilu ali pri drugem stanovalcu in sem vas na hitro »odpravila«, kar ni izpadlo najbolj vljudno, kaj šele čuteče. (Se opravičujem, nekaj krivde je tudi na moji strani, da nisem znala drugače). In če si kaj res želim iz srca, za zdravstvo nasploh, je to, da

se uredijo normativi tako, da se bo lahko vzdrževalo dostojanstvo vseh pacientov/oskrbovancev in delavcev v tem sistemu. Vsi si v bolnici želimo najboljše strokovnjake s področja zdravstva, a prav tako si vsi želimo, da bi ti strokovnjaki imeli čas za toplo besedo, ne le za izpeljavo diagnostike, zdravljenja in nege.

V tej hiši smo si izmenjali kar nekaj dotikov, misli, besed, viroz ... Ob vas sem se »nalezla« tudi starosti, kajti ko sem prišla v hišo, sem bila občutno mlajša!

😊...

Želim vam, da vam zdravje čim bolj služi in hvala za vse lepo, ki smo ga skupaj doživeli! Vam in vašim svojcem želim vse dobro in Bog vas živi!

Sestra Tadeja

LITERARNI KOTIČEK

Fižol opolnoči

To se je dogajalo v mojih mladih letih. Takrat smo imeli večerjo šele ob osmih. Ker sem bila utrujena, sem zaspala na klopi še pred večerjo. Zbudili so me šele, ko so drugi odšli spat. Nesli so me v posteljo brez večerje ali pa so me zbudili in sem odmotovila v sobo in spala naprej. Večkrat sem se ponoči potem zbudila lačna. Ker sem jokala, mi je ata iz kuhinje prinesel mleko in kruh.

Pri kakšnih petih letih sem se neke noči zbudila okrog polnoči in zahtevala fižol. Spala sem v isti sobi kot mama in ata. Mama je rekla: »Fižol ni kuhan in ti ga ne moremo dati.« Ata pa je šel po mleko in kruh. Jokala sem in vpila, da tega nočem, da hočem fižol. To je trajalo kake pol ure, potem pa se je ata naveličal, vzel pas iz hlač, me položil čez koleno in me s pasom namlatil po riti. Rekel je: »Boš vsaj vedela, zakaj jokaš!«

Mama pa me je vzela k sebi v posteljo in me tolažila. Srce mi je tako tolklo, da sem rekla mami, da se mi zdi, da nekdo hodi po sobi. Potolažila me je, ko je rekla, da ni nikogar, da slišim samo svoje srce. Med hlipanjem sem lačna zaspala.

Drugi dan so sosedje, ki so imeli stanovanje zraven nas, vprašali, kdo je tako jokal ponoči in zakaj. Mama jim je povedala, da sem jokala jaz, ker sem želela ponoči jesti fižol. Rekli so: »K nam bi prišli, mi smo ga imeli dovolj, ker smo imeli poroko.«

Karolina Medvešek

Molitve nekoč

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Zahvala – tvoja, moja, zahvala vseh nas

Ničesar nimam, Gospod, česar ne bi sprejela
kot dar iz Tvojih rok.

Naj bo zato moja molitev ena sama zahvala za
prejete milosti.

Ničesar nočem zadrževati zase.

Nisi me zato obdaril z dobrotami, da jih bom
skopuško skrivala pred potrebnimi.

S svojim prizadevnim delom moram množiti podarjeno
v deseteren sad, sicer me boš, leno služabnico,
trdo privil ob uri obračuna.

Ničesar ne obljubljam, Gospod, pogostokrat sem
namreč že ostala samo pri besedah.

Pomagaj mi, prosim, narediti prvega in vse
naslednje korake k bolj ozaveščenemu bivanju.

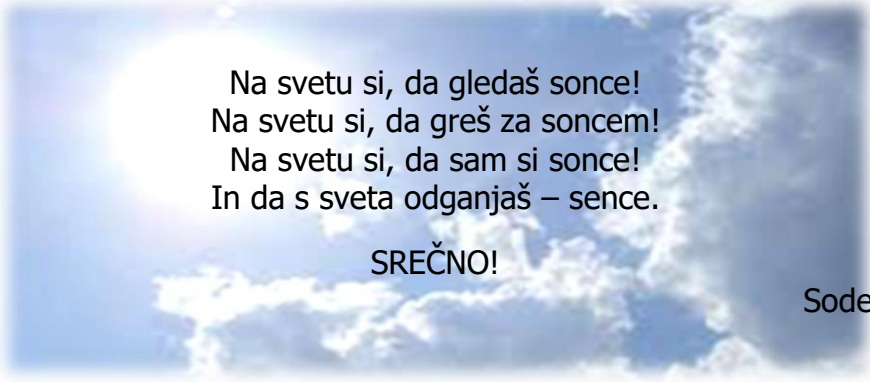
Ljudmila

Tadeji

Vsak izmed nas ob rojstvu stopi na lastno pot. Polno skrivnosti. Pelje nas skozi življenje, v katerem nas kalijo razni dogodki. Skozi vsa življenjska obdobja, od zibelke pa do doma za ostarele. Vsako življenjsko obdobje se vtisne v naš spomin ter nas uči in usmerja. Na poti je veliko križišč. Na njih se sami odločamo v katero smer gremo. Nekatera križišča so opremljena s smerokazi, druga so neoznačena in če zaidemo na takem križišču, gremo v življenju »na slepo«.

Na svoji poti v življenju srečamo veliko različnih ljudi. Učijo nas, spodbujajo, podpirajo ... nekateri nas zaznamujejo, druge samo bežno opazimo. Eni nas razveselijo in drugi žalostijo. Tako smo se tudi mi, draga Tadeja, srečali na tej naši skupni poti. Nekaj časa smo hodili skupaj. Delili sleherne trenutke, se učili medsebojnih odnosov in odnosa do samega sebe. Vsekakor pa nam je zelo pomemben ljubeč odnos do naših oskrbovancev. Vendar, če nimaš ljubečega odnosa do sebe, ga ne moreš imeti do drugih. Tega smo se učili ob tebi. Želimo se ti zahvaliti za vse trenutke tvoje pozornosti in srčnega odnosa. Iskrenih pogovorov. Občutka, da smo slišane in ne samo poslušane. Zaradi tega smo vsi bogatejši. Zahvaljujemo se ti za tvoje podarjene pesmi, s katerim si nas pogosto razveseljevala in navduševala

Prišel je čas, ko se na križišču poti razhajamo. Naprej greš svojo smer. Na sedanji in na nadaljnji poti ti želimo vse dobro; pristnih odnosov, veselja, uspeha ... za slovo ti podarjamo verze Toneta Pavčka:

Na svetu si, da gledaš sonce!
Na svetu si, da greš za soncem!
Na svetu si, da sam si sonce!
In da s sveta odganjaš – sence.

SREČNO!

Sodelavke

Srečanje kofetkarjev na kulturi praznik, 8. februarja 2019, ob 13. uri. Zbrane je na običajnem mestu že čakala kavica, pecivo in sok. Trije zaposleni so recitirali našo Zdravljico. Pogumen kofetkar pa je prebral pesem Povodni mož. Prazniku smo nazdravili s sokom.

Prišla je zakrita oseba. Malo smo ugibali, s čim se ukvarja. Končno smo vedeli, da je gospa Katja Senica, zaposlena v Radovljici v lekarni »ARCNIJA«, na Cankarjevi 60. Na zalogi imajo 130 registriranih naravnih izdelkov. 400 znanstvenikov iz Sev. Amerike, Švedske in še nekateri od drugod so se povezali, izmenjali svoje izkušnje in prišli do zaključkov, katero zdravilno zelišče in v kakšni kombinaciji najbolj učinkuje.

V stepah so opazovali domačine. Videli so, da so gospodinje v vsako jed vsipale bel prah iz rudnine v svoji okolici. To so zdrobili in tako dobili silicij, ki vleče strup iz telesa. Proučevali so lubje posebnih dreves, korenine itd. Zanimivo je, da zdravilo Q 10 proizvaja več podjetij, njihov je netopen. Le v lekarni »Arcnija« imajo vodotopni izdelek. Ko ga zaužijemo, se v telesu raztopi, bolje deluje in del tega se ne izloči kot tisti pri ostalih proizvajalcih. Tu je 100 % izkoristek. V zimskem času, ko ni sonca, je potreben dodatek D3. Tudi magnezija večkrat manjka v telesu, zato obrvi trzajo in imamo krče v nogi.

V prebavnem traku so razne bakterije. Po jemanju antibiotikov se uničijo dobre bakterije, ki so nujne za prebavo. Te lahko dodajamo in tako telesu pomagamo pri redni prebavi. Dobre bakterije so v ampulah in jih jemljemo istočasno z antibiotiki. V enem dopolnilu so: bela omela, glog, česen. To pomaga pri bolnem srcu.

Po 40. letu je dobro jemati Q 10. V njem je baldrijan, glog, vražji krempelj. Sam glog, ki ima rdeče jagode, je dober pri aritmiji srca. Obstajajo tudi samo baldrijanove kapljice.

Faraonovo olje pomaga ob težavah ušes, je za inhalacijo pri prehladu ... V Peruju nabirajo smolo na drevesu, ki pomaga pri luskavici. Imajo tudi posebno učinkovit izdelek, če je bolnik dobival kemoterapijo. Znani izdelki so še: Nonimix, Aloe Miel in drugi.

V pogovoru s strokovnjakinjo in s svojim osebnim zdravnikom lahko vsak poišče pomoč za lajšanje svojih težav. Izdelki, kupljeni pri gospe Katji, imajo tudi poseben popust. Veseli smo lahko za vsa pojasnila, kako si lahko z naravno pomočjo izboljšamo kakovost svojega življenja.

Prvi začetnik naravnih čajev je bil pri nas pater Simon Ašič. Z ljubeznijo je nabiral zdravilna zelišča, prevajal tuje vire in izdal knjižice: Pomoč iz domače lekarne. Le kdo jih ne pozna?

Vse je lažje izboljšati na začetku, ko se pojavi težava, ko rabimo še malo zdravil. Vzgajati je treba mladi rod za zdravo in dobro. Zdrava lekarna deluje pri nas že več let, le vsi je nismo poznali.

Tudi za mlajše osebe se najde pomoč pri preobremenjenosti, stresu.

Gospe Katji hvala za vse nasvete, celo na kulturni praznik si je vzela čas in nas obiskala. Voditeljici pa želim, da bi imela še naprej srečno roko pri povabljenih. Le tako naprej!

Članica Kofetkarjev

Izjave otrok – take luštne

Otroci iz zelene sobe

»Ej, Bojana, a veš, da če umreš, te lahko ustrelijo?«

Pripeljemo kosilo in deček vpraša: »A je hrana?«

Deček sprašuje: »Kaj delaš?« »Pa mi ti povej, kaj delam?« »Ja, vem, čistilaš.«

Z otroki se pogovarjamo, ali je kdo zjutraj s staršem prebral, kaj bo za kosilo. »Ja, vem,« odgovori deklica, »večerjo!«

Za kosilo imamo sadno kupo in smetano. Deklica pa reče: »Veš, Boža, jaz pa smetane ne smem, ker me potem trebušček boli.«

Otroci iz Mavrične sobe

Vzgojiteljica vpraša deklico: »A potrebuješ rokavice?« Deklica: »Ja, a veš, zato, da mi ne bodo roke razpadle.«

Slika Franceta Prešerna. Vzgojiteljica vpraša, kdo je to. Otroci: »Hrance Frešeren.«

Vzgojiteljica vpraša deklico: »Kako je ime tvojemu bratrancu?« Deklica: »Joooj, ta glava se ne spomne!«

Dečku pade krožnik na tla in reče vzgojiteljici: »Ja, kakšen krožnik si mi dala?« Vzgojiteljica: »Kakšnega?« Deček: »Ja, živega!«

V Mavrični sobi imamo naslikanega škrata. Deklica z bujno domišljijo govori: »Tega škrata se moramo znebiti, ker je vse pokvaril. Enkrat je že bil priden, k mi je nalakiral nohte, ampak zdej ga bom pa močno skregala.«

Vzgojiteljica vpraša dečka: »A pokličem mamico in jo vprašam, če si bil včeraj res priden?« Deček: »Ah, ni treba!«

Deklica pripoveduje, kako je bilo pri zdravniku. Vzgojiteljica vpraša, kaj je povedal zdravnik. Deklica pove: »Rekel je med pa čaj, pa nadaljujte s tabletami.«

Dve deklici se prerekata in ena reče drugi: »Sam povej, kaj želiš, pa ti bom vse obljuba.«

Vzgojiteljica pove otrokom: »Še štirikrat grem spat, pa bom imela rojstni dan.« Deklica pa vpraša: »Ja, kje imaš pa pojstvo?«

Modra modrost

Kateri so naši? Modri!

Ja, temno modri s svetlo zeleno obrobo na dresih.

Koš! Bravo naši!

To niso naši. To so Ukrajinci! Pa si rekel, da so naši modri! – Ja, temno modri s svetlo zeleno obrobo. A ja! Zdaj pa vem! Tekma se je razživela, postaja napeto, kakor je bilo napeto moje

vzdušje. Menjava v vodstvu ekip in menjava dresov: svetlo modri – temno modri s svetlo rumeno obrobo. Navijaška skupina doma Marije in Marte v sestavi mladih in starih – izkušenih navijačev. Taktirko je imela

v rokah naša glavna sestra, njen mož pa je bil pomočnik, prevoznik. Rezultate je seštevala, delila, množila, operirala z verjetnostnim računom – naša računovodkinja, v strežbi je bila naša Mara; koše je čistila naša Gabi in tako dalje – mladi! Stari, izkušeni navijači smo imeli naslednje naloge: Ana je modrovala in molila za uspeh modrih, ki so kar naprej menjavali barve, moja malenkost je napetost v igri naših in onih drugih v igri modrih umetniško oblikovala s fotografiranjem. Upam, da me ne bodo slikarski modeli tožili! Težak je umetniški poklic! Naša Rozalka je ponosno mahala s slovensko zastavo, ki ni bila namenjena samo mahanju; bila je uporabna za brisanje solz obupa ali sreče in upam, da je ni nihče uporabil za brisanje nosa.

Na koncu koncev so zmagali modri! Ne svetlo modri ampak temno modri s svetlo zeleno obrobo. Ukrajina: Slovenija 84:85!

Slavko Ogrizek

Družini prijazno podjetje

Med delom hodim po avli in opazujem stvari v njej. Vsak dan jih vidim, vendar če jih natančno opazujem, lahko dobijo drugačen pomen, globlji. Pogled mi se ustavi na certifikatu, ki je obešen na steni za mojim hrbtom, če sedim na svojem delovnem mestu. Misli me popeljejo v čas šolskih počitnic. Med šolskimi počitnicam sta hči in zet načrtovala dopust, tako da so bili otroci preskrbljeni glede varstva. Trije šoloobvezni otroci, ki še potrebujejo varstvo. Vendar je kljub dobri organizaciji za tri dni »zastriglo«. Vsi smo morali v službo. Za varstvo pa je bilo treba poskrbeti. Občasno sem za popoldanski čas prevzela to nalogo, ki mi je vedno v veliko veselje. Babice se rade počutimo

koristne in odgovorne. V dopoldanskem času pa sem v službi, čeprav samo za štiri ure, tako da nisem mogla ustreči njihovim potrebam. Spomnila sem se, da bi jih vzela s seboj v službo. Pogovorila sem se z našo vodjo, glavno sestro, ji razložila zadevo ter prosila za dovoljenje. Takoj je privolila z besedami, da smo vendar družini prijazno podjetje. Bila sem neizmerno vesela in hvaležna.

Naslednji dan sem prišla v spremstvu treh vnučkov. S seboj smo prinesli sendviče, sok, vodo, dvojne igralne karte, tudi sladkarij ni manjkalo. Delo na recepciji sem lahko nemoteno opravljala. Dvigovala sem telefon, vljudno in prijazno usmerjala goste. Vmes pa se šla »vojne«. Mimo je prišla glavna sestra, se ustavila, pozdravila otroke in z njimi poklepetala. Ko je odšla, so me vprašali: »A je to šefica?« Pritrdila sem. Rekli so: »Prijazna je!« Iskrenim otroškim možganom nič ne uide. Čas med igro, pogovorom in delom je zelo hitro mineval. Ura je odbila 12. Odšli smo domov. Otroci so bili na varnem, starša popolnoma pomirjena. Vsi skupaj pa zadovoljni. Danes, ko razmišljam o tem, sem začutila potrebo, da to javno povem. Resnično koristno je bilo to v konkretnem primeru.

Še ena velika odlika našega certifikata je, ki jo želim omeniti. V zloženki družini prijazno podjetje sta dve telefonski številki, na kateri lahko pokličeš, če potrebuješ strokovni nasvet. Tudi najbolj šolani, »brihtni« ter čustveno stabilni ljudje kdaj pa kdaj potrebujejo nasvet. Tisti, ki misli drugače, se moti. Prositi koga za nasvet je modra odločitev. O tem sem se prepričala na podlagi lastnih izkušenj.

Zagorka

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 9.10: telovadba v Domu Lazar;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v V. nadstropju Doma Lazar;
- TOREK ob 9. 45: vaje za spomin v Domu Marija;
- ČETRTEK ob 9. uri: kreativna delavnica v pritličju Doma Marta;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- TOREK, 5. 3. 2019, ob 9.30: PUST - pustno rajanje v Jožefovi dvorani;
- SREDA, 6. 3. 2019, PEPELNICA - strogi post;
- ČETRTEK, 7. 3. 2019, ob 9.30: babica pripoveduje;
- SOBOTA, 9. 3. 2019, GREGORJEVO - gregorjev sejem;
- NEDELJA, 10. 3. 2019, ob 17. uri: odprtje razstave Umetniki za Karitas;
- PONEDELJEK, 11. 3. 2019, ob 9. 10: sladke dobrote;
- SREDA, 20. 3. 2019, ob 9. 30: PZ Društva invalidov Logatec;
- ČETRTEK, 21. 3. 2019, ob 9.30: knjižničarka na obisku;
- ČETRTEK, 21. 3. 2019, ob 19. uri: predavanje za odrasle v JD;
- PONEDELJEK, 25. 3. 2019, ob 10. uri: Materinski dan - odprtje Demenci prijazne točke - slavnostna prireditev;
- SREDA, 27. 3. 2019, ob 9.15: kino v Jožefovi dvorani;
- SREDA, 27. 3. 2019, ob 16.00: Pevsko društvo Logatec;
- ČETRTEK, 28. 3. 2019, ob 14. uri: praznovanje rojstnih d

RAZVEDRILO

Povejte kateri predmet ne spada med preostale predmete in zakaj ne?

ČEVELJ

ŠKORENJ

HRUŠKA

COPAT

SKODELICA

ČAJNIK

KROŽNIK

ŽOGA

SLIVA

VILICA

ČEŠNJA

BANANA

JOPICA

HLAČE

NOGAVICE

VAZA

UGANKI:

V marcu bo mlada pognala iz tal –
ovcam za hrano, rožam za šal. _____

Po vsem svetu rase, nenehno zeleni,
če jo krava ne popase, v seniku zadehti. _____

Rešitev obeh ugank je enaka.

SMEJALNICA

Ženin je pred poroko prišel k spovedi. Župnik ga je primerno spodbudil k lepemu krščanskemu življenju, mu dal odvezo in ga odslovil. Spovedanec je pa še kar čakal v spovednici. Župnik odpre vratca in ga vpraša: »Bi radi še kaj povedali?« »Gospod župnik, pozabili ste mi dati pokoro.« Župnik: »Kaj se ne misliš poročiti?«

Ko je bil ljubljanski stolni kanonik Melhior Golob (1915 – 2004) še župnik v Škofji Loki, je enega svojih faranov vprašal: »Ste pri vas že klali?« »Ja, seveda smo,« mu ta odvrne. Golob pa: »Čudno, k nam v župnišče se ni pa nič slišalo.«

Iz knjige Smeh je pol zdravja, Janez Gril

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.